

200702922/1.

Datum uitspraak: 12 juni 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/43434 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 26 maart 2007 in
het geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 maart 2007, verzonden op 28 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 10 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

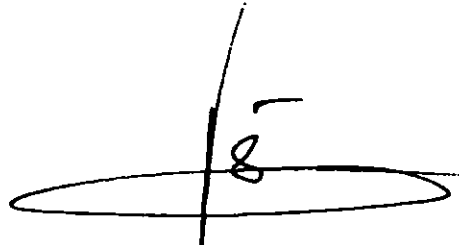
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juni 2007

154.

Verzonden: **12 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/43434

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 26 maart 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Rwandese,
verblijvende
eiser,
gemachtigde mr. J.J. Wedemeijer,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. P.M.W. Jans.

Procesverloop

Bij besluit van 14 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 5 maart 2007, waar eiser is verschenen in persoon. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de ordo is de vraag of het besluit van 14 augustus 2006 in rechte stand kan houden.
2. De rechtbank stelt vast dat eiser reeds eerder, te weten op 2 november 2005, een asielaanvraag heeft ingediend. De proceduro ten aanzien van die aanvraag is afgesloten met een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 1 februari 2006. Daar mee is het besluit van 7 november 2005, waarbij eisers aanvraag is afgewezen, in rechte vast komen te staan. Op 15 februari 2006 heeft eiser de onderhavige herhaalde asielaanvraag ingediend.

3. Ter onderbouwing van zijn herhaalde asielaanvraag heeft eiser aangevoerd dat hij nieuwe informatie heeft ontvangen via zijn broer _____ waaruit blijkt dat eiser bij terugkeer naar Rwanda dient te vrezen voor een onmenselijke behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Eiser heeft daartoe aangevoerd dat hij moet verschijnen bij de Gacaca rechtbank in Rwanda omdat hij beschuldigd wordt van het plegen van een moord. De Gacaca rechtbank is van de regering en de Tutsi bevolking. Omdat eiser van Hutu afkomst is, zal hij, ondanks dat hij onschuldig is, worden veroordeeld. Eiser was van deze informatie niet eerder op de hoogte omdat hij eerst na het afwijzende besluit van 7 november 2005 contact met zijn broer heeft gehad en de informatie hem voorheen onbekend was. Eisers ouders hebben van de Gacaca-rechtbank een straf gekregen omdat hun kinderen Hutu zijn en in het buitenland verblijven.

Ter ondersteuning van zijn opvolgende aanvraag heeft eiser bij brieven van 2 februari 2006 en 16 februari 2006 de navolgende documenten overgelegd:

1. Een brief van eisers broer _____ van 18 november 2005, met vertaling;
2. Een kopie van de Belgische identiteitskaart van eisers broers
Daarbij is informatie afkomstig van Amnesty International overgelegd omtrent de Gacaca-rechtbanken en informatie van het "Centre de lutte contre l'impunité et l'injustice au Rwanda";
3. Een brief d.d. 19 november 2005 van het Centre de lutte contre l'impunité et l'injustice au Rwanda, met bijlagen;
4. Een brief van _____ van 2 december 2005, met vertaling;
5. Een lijst van familieleden van eiser;
6. Een attest van 14 juni 2000 van de Belgische autoriteiten ter zake de vluchtelingenstatus van eisers broer
7. Een kopie van een vluchtelingen-identiteitskaart van de Zambiaanse autoriteiten van eisers broer
8. Drie pagina's uit het aanvraag formulier van _____ d.d. 4 november 1987;
9. Een brief van eisers broer _____ van december 2005;
10. Een brief van eisers broer _____ van 21 november 2005, met vertaling.

4. Verweerder heeft de opvolgende aanvraag van eiser afgewezen. Verweerder heeft daartoe in het voornemen en bestreden besluit – kort gezegd – verwezen naar hetgeen eiser in zijn eerste asielprocedure inzake artikel 31, tweede lid, onder d en h van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) is tegengeworpen. Nu de beslissing van 7 november 2005 in rechte onaantastbaar is geworden dient volgens verweerder van eisers relaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Vervolgens heeft verweerder zich onder verwijzing naar eisers eerste asielprocedure op het standpunt gesteld dat eiser ongelooftwaardige verklaringen heeft afgelegd. Voorts acht verweerder het niet aannemelijk dat eiser bij terugkeer in zijn land van herkomst om enigerlei reden de bijzondere aandacht van de autoriteiten dan wel andere groeperingen heeft te verwachten. Ter zitting heeft verweerder desverzocht aanvullend verklaard dat verweerder eisers aanvraag niet op grond van artikel 4:6 van de Awb heeft afgewezen omdat eiser eerst na zijn eerste asielprocedure contact heeft gevonden met zijn broer, zodat eiser de door hem gestelde feiten en omstandigheden niet eerder had kunnen inbrengen.

5. Dienaangaande overweegt de rechtbank als volgt.

6. Ingevolge artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is, indien na een geheel of deels afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.

7. Volgens vaste jurisprudentie dient de rechtbank, ongeacht of verweerder in de motivering van het thans voorliggende besluit buiten het kader van de nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden is getreden, primair te onderzoeken of aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd alvorens tot beoordeling van het door verweerder genomen besluit op de herhaalde aanvraag over te gaan. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten onder andere worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of feiten en omstandigheden van vóór dat eerdere besluit die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

8. De rechtbank is van oordeel dat eiser aan zijn huidige aanvraag geen feiten of omstandigheden ten grondslag heeft gelegd die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. Immers, dat eiser voor de Gacaca rechtbank moet verschijnen omdat hij verdacht wordt voor het plegen van een moord heeft eiser vernomen via een brief die zijn broer aan zijn schoonzus heeft gegeven. Deze brief heeft eisers schoonzus naar eisers broer in België verzonden. Het nieuws over de opsporing van eiser heeft eisers schoonzus van eisers ouders vernomen. Deze brieven, en de inhoud daarvan, afkomstig van eisers broers en kunnen niet worden beschouwd als nieuwe feiten of omstandigheden als bedoeld in het eerste lid van artikel 4:6 van de Awb. De reden daarvoor is dat deze informatie niet afkomstig is uit een onpartijdige objectief, verifieerbare bron, zodat daaraan niet de waarde kan worden toegekend die eiser daaraan gehecht wenst te zien. De rechtbank wijst in dit verband op de uitspraak van de Afdeling van 30 mei 2006, LJNnr: AX7726, waarin hetzelfde werd geoordeeld.

9. Bij brief van 18 november 2005 heeft eisers broer aan eisers advocaat bericht dat hij bewijsstukken zou sturen van de op eiser betrekking hebbende valse verklaringen waaruit blijkt dat eiser bedreigd wordt en gevaar loopt. Deze nadere bewijsstukken zijn evenwel niet overgelegd, zodat ook aan de brief van 18 november 2005 niet de waarde kan worden gehecht die eiser daaraan wenst te zien. Eisers verklaring dat zijn ouders een straf hebben gekregen van de Gacaca-rechtbank omdat hun kinderen Hutu zijn en in het buitenland verblijven, leidt evenmin tot een ander oordeel omdat ook dit informatie betreft uit een niet-objectief, verifieerbare bron. De door eiser overgelegde vertaling van een pagina uit het boek van betreft weliswaar informatie uit een onpartijdige objectief verifieerbare bron, doch deze informatie ziet niet op de persoon van eiser maar op de persoon van de schrijver van het boek. Tenslotte blijkt uit de brief van 2 december 2005 van dat deze brief is opgemaakt op verzoek van de familieleden van eiser zodat daar niet de waarde aan kan worden gehecht die eiser daar aan wenst te zien. Overigens geeft deze brief de algemene situatie van destijds in Rwanda weer. Hieruit blijkt niet dat eiser voor de Gacaca-rechtbank moet verschijnen omdat hij verdacht wordt van het plegen van een moord.

10. Eisers stelling dat hij in bewijsnood verkeert en dat het voor verweerder eenvoudig is te verifiëren, kan niet slagen. Verweerder heeft zich dienaangaande op goede gronden op het standpunt gesteld dat eiser met deze stelling de bewijslastverdeling miskent en dat verweerder onder de gegeven omstandigheden niet gehouden is tot nader onderzoek.

11. Nu evenmin is gebleken van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, gaat de rechtbank, onder verwijzing naar het inmiddels rechtens onaanastbare besluit van 7 november 2005, niet over tot een inhoudelijke beoordeling van het thans voorliggende bestreden besluit.

12. Het beroep is derhalve ongegrond.

13. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

14. Bealist wordt als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

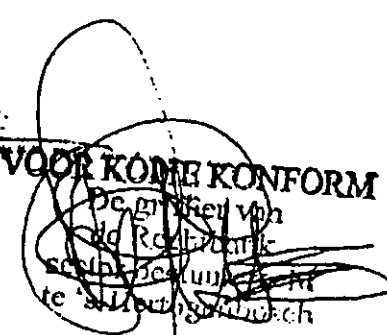
Aldus gedaan door mr. J.R. van Es-de Vries als rechter en uitgesproken in het openbaar in tegenwoordigheid van B.C.T. Rabou-Coort als griffier op 26 maart 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

VOOR KOME KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
bestuursrecht
te 's Hertogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **28 MAART 2007**

Fax: 070 - 365 13 80
Aan de Voorzitter van de Afdeling
Rechtspraak Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
2537	INGEKOMEN
B	25 APR 2007
ZAAKNR. 200702922	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Appelschrift

Betreffende:

geboren op

van

Rwandese nationaliteit;

Dossier : 071121/DV
Uw kenmerk :
Nationaliteit : Rwandese
Dokkum : 25 april 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

te , geboren op **Rwandese**, thans verblijvende
aan de hierna te noemen appellante, te
dezer zake domicilie kiezende te Dokkum, gemeente Dongeradeel, aan de Rondweg
West nr. 29 (9101 BE), ten kantore van de advocaat en procureur mr. D. de Vries;
Advocaat mr. D. de Vries, kantoorhoudende te 9101 BE Dokkum aan de Rondweg
west 29, die hierbij verklaart door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het
indienen van dit appelschrift.

Bij besluit van 14 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag van appellant tot het
verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28
van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen. Tegen dit besluit heeft
appellant beroep ingesteld.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 5 maart
2007. Bij uitspraak van 28 maart 2007 heeft de rechtbank Den Haag,

nevenzittingsplaats Den Bosch, het beroep ongegrond verklaard (prod. 1). Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hiertegen hoger beroep in.

Grief 1:

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat appellant aan zijn huidige aanvraag geen feiten of omstandigheden ten grondslag heeft gelegd die een hernieuwde rechtelijke beoordeling rechtvaardigen.

Motivering grief 1:

Appellant stelt dat er te allen tijde aan artikel 3 EVRM getoetst dient te worden. Artikel 3 EVRM is absoluut. Appellant wil hierbij wijzen op een uitspraak van 2004/06/29, samenvatting EHRM, 6276/03, 6122/04, (Iran) De klacht m.b.t. de schending van art. 3 EVRM bij een uitzetting naar Iran wordt als kennelijk ongegrond niet ontvankelijk verklaard. Het Hof is niet overtuigd dat verzoeker als gevolg van het vertrek van zijn vader naar Nederland en zijn deelname aan de studenten demonstraties van juli 1999 momenteel met achterdocht wordt gezien door de autoriteiten. Wegens de niet-ontvankelijkheid komt het Hof niet toe aan een oordeel over artikel 4:6 Awb en artikel 3 EVRM. Wel merkt het Hof op dat uit jurisprudentie blijkt dat bij dreigende schending van 3 EVRM art. 4:6 niet hoeft te worden toegepast. De rechter kan aldus toch over artikel 3 EVRM oordelen. De aanvullende klacht m.b.t. de dreigende onthouding van opvang hangende een interim measure o.g.v. Rule 39 wordt niet ontvankelijk verklaard wegens het niet hebben uitgeput van de nationale rechtsmiddelen. Hoewel verzoeker stelt dat zijn verzoek om opvang met zekerheid zal falen, blijkt uit recente jurisprudentie dat het verblijf in Nederland in afwachting van een interim measure als rechtmatig wordt aangemerkt. Onder deze omstandigheden kan niet gezegd worden dat de nog lopende procedures daarover klaarblijkelijk niet effectief zijn. (JV 2004/372 m.nt.).

Hierbij is de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 11 juli 2000 (40035/98,) van belang. In deze zaak gaat het om de plicht om inhoudelijk op een asielerzoek in te gaan, indien wordt aangevoerd dat bij uitzetting artikel 3 EVRM zal worden geschonden. Dit ook, in het geval de asielerzoekster zich niet gehouden aan de nationale procedureregels (paragraaf 32): *The court is not persuaded that the authorities of the respondent state conducted any meaningful assessment of the applicant's claim, including its arguability. It would appear that her failure to comply with the five-day registration requirement under the asylum regulation 1994 denied her any scrutiny of the factual basis of her fears about being removed to Iran. In the court's opinion, the automatic and mechanical application of such short time limit for submitting an asylum application must be considered at variance with the protection of the fundamental value embodied in art. 3 of the convention* (paragraaf 32).

In paragraaf 42 overweegt het Hof niet alleen dat er inhoudelijk moet worden gekeken naar de klacht dat uitzetting in strijd zou zijn met artikel 3 EVRM, maar dat ook een onafhankelijk en diepgaand onderzoek is vereist. Volgens in zijn artikel "Geen

lijdelijke rechter" in NAV 2003 nr. 8 lijkt de uitspraak erop te wijzen dat het Hof meent dat het nationale rechtscollege dit onderzoek moet verrichten, nu het Hof het administratieve hof te Ankara terechtwijst. *In the Court's opinion, given the irreversible nature of the harm that might occur if the risk of torture or ill-treatment alleged materialised and the importance which it attaches to article 3, the notion of an effective remedy under article 13 requires independent and rigorous scrutiny of a claim that there exist substantial grounds for fearing a real risk of treatment contrary to article 3 and the possibility of suspending the implementation of the measure impugned. Since the Ankara administrative court failed in the circumstances to provide any of these safeguards, the court is led to conclude that the judicial review proceedings relied on by government did not satisfy the requirements of art. 13* (vet, RB).

is van mening dat de Afdeling hierin tekort schiet door van een marginale toetsing uit te gaan, terwijl het Hof in de -uitspraak duidelijk maakt dat in zaken over art. 3 EVRM een indringende toets door de rechter is vereist op grond van art. 13 EVRM (zie *De rol van de burgerlijk rechter in vreemdelingenprocedures*, p. 7 en 9; dit artikel is een bewerking van een lezing tijdens het congres *De vreemdelingenrechtelijke procedure*, Vrije Universiteit Amsterdam, 1 december 2003)

Appellant stelt dat in het geheel niet getoetst is aan artikel 3 EVRM. Onvoldoende is gemotiveerd waarom appellant geen schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer te wachten staat.

Grief 2:

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat de stelling van appellant dat hij in bewijsnood verkeert en dat het voor verweerder eenvoudig is te verifiëren, niet kan slagen. Verweerder heeft zich dienaangaande op goede gronden op het standpunt gesteld dat eiser met deze stelling de bewijslastverdeling miskent en dat verweerder onder de gegeven omstandigheden niet gehouden is tot nader onderzoek.

Motivering grief 2:

In beginsel mag van asielzoekers worden verwacht dat ze hun asielrelaas aannemelijk maken en dat ze de IND daarvoor de gegevens en bescheiden verschaffen die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen (art. 4:2 lid 2 Awb). De IND op zijn beurt dient de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen te vergaren (artikelen 3:2 juncto 3:46 Awb). Er is dus in beginsel sprake van een gedeelde bewijslast. In casu had verweerder dan ook nader onderzoek dienen te verrichten.

Redenen waarom appellant U Edelachtbare verzoekt de bestreden uitspraak te vernietigen.

D. de Vries

